KOSMONOSKÝ
zpravodaj
Informační list Kosmonos a Horních Stakor
červen 2021

OFICIÁLNÍ OTEVŘENÍ NOVÉ CYKLOSTEZKY

V pátek 11. června byl oficiálně uveden do provozu nový úsek cyklostezky, která propojuje Kosmonosy a příměstskou část Debř a pomůže také cyklistům jedoucím z Mladé Boleslavi nebo do ní. Společně se zástupci Kosmonos v čele se starostou PharmDr. Eduardem Masarčíkem, místostarostou Mgr. Petrem Boubínem a zhotoviteli stavby se slavnostního přestřižení pásky zúčastnil první náměstek primátora Mladé Boleslavi Ing. Jiří Bouška.

Akce byla spolufinancována z prostředků Evropské unie v rámci Integrovaného plánu rozvoje území Mladá Boleslav (IPRÚ), který je vymezený také pro okolní obce včetně Kosmonos. *„Propojovat město i okolí cyklostezkami a cyklotrasami patří mezi naše cíle a jsem rád, že se nám podařilo dosadit další dílek do této mozaiky. Jedná se o jeden z velkého balíku projektů, na které jsme získali evropské peníze a bez kterých by financování takové investice bylo mnohem obtížnější,"* řekl po slavnostním přestřižení pásky Ing. Jiří Bouška. Statutární město Mladá Boleslav s podporou IPRÚ financuje projekty zaměřené právě na dopravu a její infrastrukturu, školství či sociální oblast. Výstavba této části cyklostezky stála zhruba 10 milionů korun. Celkem 85 procent nákladů

Při slavnostním otevření cyklostezky zleva Mgr. Petr Boubín, PharmDr. Eduard Masarčík, Ing. Jiří Bouška a Miroslav Kunst.

hradí Evropská unie, zbylých patnáct procent město Kosmonosy. Bez této dotace by projekt bylo možné jen těžko zrealizovat. Samotná stavba začala v červenci 2020 a za necelý rok byla dokončena a předána k užívání. *„Tenhle kousek tady chyběl. Když se podíváte do minulosti, mohli tady cyklisté jezdit nebo chodci chodit jen po silnici. Teď už to po cyklostezce bude bezpečnější,"* pochvaloval si Ing. Jiří Bouška. Význam cyklostezky pro Kosmonosy ocenil starosta PharmDr. Eduard Masarčík. *„Tento úsek byl opravdu velmi nebezpečný. Bohužel se tady stala také smrtelná nehoda. Byli jsme proto v určitém tlaku ze strany občanů, a tak vznikl nápad připojit tento úsek ke stávající síti cyklostezek. Aktuálně se nám tedy podařilo propojit tímto úsekem Kosmonosy a Bradlec. Pozitivní reakce ze strany obyvatel města mě utvrzují v tom, že jsme se rozhodli správně. Projekt se podařilo dotáhnout do úspěšného konce."* Teď je tedy možné se bezpečně dostat z Kosmonos přes Láskov na Bradlec. *„Druhá věc je, že se propojí také oblast Pod Oborou, kolem kempu a areálu koupaliště. Do budoucna se otevírá možnost, díky podpoře Nadačního fondu Škoda Auto, propojit cyklostezkou Kosmonosy a Horní Stakory. Tím by mělo dojít k propojení jednotlivých obcí a také různých volnočasových aktivit,"* upřesnil kosmonoský starosta. Nový úsek cyklostezky měří 1,65 kilometru, převýšení je 27 metrů. *„Zmíněné převýšení představuje vlastně devítipatrový dům,"* uvedl zajímavost spojenou s výstavbou Miroslav Kunst, zástupce zhotovitele z firmy Geosan Group a.s. *„To se mi moc líbí. Jako aktivní cyklista jsem rád, že můžeme dělat věci, co mají smysl. A tohle má velký smysl."* Kvůli převýšení muselo vzniknout 200 metrů opěrných zdí. *„Perličkou je, že tady vlastně křížíme hlavní přívod vody do Mladé Boleslavi. Proto byla na místě zvýšená opatrnost. Kolem cyklostezky je také 28 svítidel. Sklon cyklostezky je 16 procent,"* upřesnil na závěr Miroslav Kunst.

PAVEL PETR, fotil PAVEL ŠUBRT

Nový úsek cyklostezky měří 1,65 kilometru a má převýšení 27 metrů.

ŠKOLA POTŘEBUJE NOVOU TĚLOCVIČNU

Kolem výstavby nové tělocvičny v Kosmonosích se strhla velká diskuse. Nový prostor potřebují hlavně žáci základní školy. Sokolovna totiž neodpovídá požadavkům na výuku, hlavně s ohledem na její plochu určenou ke sportovní činnosti. Ta představuje rozměr 17 x 8 metrů.

„Proto lze provádět v jedné výukové hodině tělesnou výchovu pouze jedné třídy," vysvětlil ředitel Základní školy Kosmonosy Mgr. Milan Petráš. *„Jelikož základní škola má v současné době 22 tříd, jsme nuceni při plánování rozvrhu počítat každý den v týdnu s tzv. nultou hodinou, která začíná v 7:00 a odpolední výuku plánovat až do 16 hodiny. V nové tělocvičně bude možné souběžně organizovat dvě výukové hodiny různých tříd nebo skupin a nebude nutné plánovat výuku od 7 hodin ráno, případně odpolední výuku bude možné ukončit dříve.* Dalším důvodem je pestrost nabídky sportovních aktivit v rámci tělesné nebo sportovní výchovy. Současná generace dětí, které mají zájem o pohyb a sport, vyhledává aktivity jako je florbal, basketbal nebo například házená. Tyto sporty v současné sokolovně při její velikosti organizovat nejde. *„Škola tak ztrácí určitou atraktivitu v nabídce nejen školních, ale i mimoškolních sportovní aktivit, což spousta rodičů před zápisem do 1. tříd zvažuje. Bohužel, přeneseným důvodem je i současná kvalita povrchu školního hřiště v sídlišti. V případě navlhnutí povrchu, a to nejen po dešti, ale například i po ranní rose, nelze hřiště využívat, jelikož je velmi kluzké a rychlejší pohyb na něm se stává pro žáky nebezpečným,"* upřesnil Mgr. Milan Petráš. Třídy a skupiny, které mají tělesnou výchovu v ranních nebo dopoledních hodinách, tak musí v podstatě od konce září až do května následujícího roku využívat sokolovnu. *„Mohl bych pokračovat dalším výčtem a popisem nedostatků. Například hygienickými podmínkami, častou plísní na stěnách a oknech, nemožností větrat nebo problémy s vytápěním. V sokolovně chybí také skladové a úložné prostory pro nové nářadí a náčiní. V souhrnu lze říci, že stávající sokolovna z přelomu 19. a 20. století, již skutečně nevyhovuje dnešním požadavkům na školní nebo volnočasové sportovní aktivity skupin dětí a v porovnání s dalšími srovnatelnými obcemi v okolí Kosmonos mají naši žáci jednoznačně nejhorší podmínky pro sportovní činnost od podzimu do jara,"* zdůraznil ředitel kosmonoské základní školy. Nová tělocvična je tedy pro kosmonoskou základní školu opravdu nezbytná. *„Už když jsem byl žák kosmonoské školy mluvilo se o výstavbě nové školy s veškerým zázemím v lokalitě Pod Prasečákem, právě v místech kde teď vzniká nová tělocvična. Dokonce jsme byli utvrzeni v tom, že budeme končit školu v nových prostorách. K tomu ani po 25 letech nedošlo a ze zámku se stala reprezentativní škola v krásném prostředí. I když ve spoustě věcí je i zámek určitým kompromisem,"* doplnil místostarosta Mgr. Petr Boubín. S lokalitou Pod Prasečákem je pro výstavbu sportovního zařízení, tedy i tělocvičny, počítáno již od začátku století, kdy se začal připravovat územní plán Kosmonos. *„Město nemá a nemělo dostatečně velké pozemky blíže ke škole, ale i tato nová tělocvična je v bezproblémové docházkové vzdálenosti od školy. Je třeba si uvědomit, že nová tělocvična bude opět sloužit několika generacím kosmonoských dětí a dospělých, stejně jako jim již více než sto let slouží současná tělocvična,"* zdůraznil Mgr. Petr Boubín.

PAVEL PETR

Uvnitř čtěte

Z činnosti Městské policie … 2

Školní rok očima ředitele školy … 3

O fotbale i Africe s Petrem Bernardem … 4

Na návštěvě u Čonků … 5

Pozvánka na Zámecké léto … 6

Jak se fotí Kosmonosy … 7

Medailové úspěchy kosmonoských biatlonistů … 8

POZVÁNKA DO LORETY

Osvětová beseda vás zve do Lorety na výstavu obrazů „Pro radost všem" dvou amatérských výtvarnic Dagmar Vaněčkové a Lenky Dajčové. Slavnostní vernisáž je připravena **na čtvrtek 24. června 2021 od 17 hodin.** V kulturním programu vystoupí houslista František Lamač. Výstava potrvá do soboty 28. srpna. Loreta je otevřena od čtvrtka do soboty 12.00 – 17.00 hodin, v neděli 10.00 – 12. 00 hodin. Tato akce je finančně podpořena městem Kosmonosy. Krásné prostředí Lorety je místem setkávání občanů města a zájemců o umění ze širokého okolí. Srdečně zveme. Loreta se otevře nejen návštěvníkům výstavy, ale otevřený bude také prostor prvního podlaží v kapli Sv. Martina, odkud je výhled na Santa Casu a město Mladá Boleslav.

MILADA REMEŠOVÁ

PODĚKOVÁNÍ OBČANŮM

Vedení města Kosmonos děkuje tímto způsobem občanům za vstřícný přístup v anketě ke Strategickému plánu. Poděkování směřuje také ke všem, kteří se zapojili do ankety o název volnočasového areálu. Zvítězil návrh Areál Obora park Kosmonosy. **(dj)**

Z ČINNOSTI KOSMONOSKÉ MĚSTSKÉ POLICIE

Problémy s blokovým čištěním ulic města, odchyt papoušků nebo řešení situace s bezdomovci. To vše museli v posledních týdnech řešit strážníci Městské policie v Kosmonosích. Covidová doba s sebou také přinesla hlavně přestupky proti epidemickým nařízením, kdy hlavně nepřizpůsobiví občané lidé nenosili třeba roušky.

PROBLÉMY S BEZDOMOVCI

Na území Kosmonos musí strážníci Městské policie řešit také problémy s bezdomovci. Hlídky musely zasahovat například v zámeckém parku, kde měli hodinu tělocviku žáci základní školy. *„Podle oznámení bezdomovec obtěžoval děti i učitele a pronásledoval maminky s kočárky. Byla to zkrátka situace, kdy už to bylo neúnosné. My jsme ho zákonnou formou vyzvali, aby prostor opustil. On sice odešel, ale přespává vedle toho dětského hřiště, v objektu bývalého statku. A na tom pozemku, nikoli v parku, vytáhl nějakou mačetu. Demonstrativně tam začal osekávat keře a stromy. Pak se znovu vrátil do parku a míčem okopával zámeckou zeď. Vyzvali jsme ho, ať přestane a on ani po několika výzvách neuposlechl. Tak jsme ho museli za použití donucovacích prostředků zpacifikovat a přivolat posily z Police České republiky. Byl obviněn z útoku na úřední osobu,“* popisují případ strážníci zasahující hlídky. Za poslední měsíc to nebyl zdaleka jediný případ, který strážníci s bezdomovci museli řešit. Je to spojené s narůstajícím počtem nepřizpůsobivých lidí. Riziková je v tomto směru hlavně spodní část Kosmonos, kterou už spousta lidí za Kosmonosy nepovažuje. To znamená oblast Tesca, Albertu, OBI, kde se pohybují a žebrají. Strážníci mají přitom jen minimum možností, jak v takových případech zasáhnout. Udělení pokuty bezdomovci totiž z pochopitelných důvodů postrádá smysl. *„Není protiprávní být bezdomovcem, ani sedět na lavičce. Protiprávní je, až když bezdomovec začne něco vyvádět a někdo na něj zavolá strážníky. Bohužel lidé to nechápou a volají nás i k tomu, kdy někdo z nich sedí na té lavičce a okolí neobtěžuje. Lidem vadí jejich vzhled, případný zápach a podobně. Jiná forma chování, to zdůrazňuji, není protiprávní,“* vysvětlil Jiří Baštecký. Doplnil ho jeden ze strážníků. *„Ten dotyčný opravdu musí spáchat nějaký přestupek, abychom mohli nějakým způsobem zasáhnout. Prokázání totožnosti je u bezdomovců většinou problém, protože nemají doklady. Takže potom následuje předvedení na policii, kde totožnost zjistí. Většinou ale místní oddělení Policie České republiky už má tyto osoby evidované. Co jsme se dozvěděli, v Mladé Boleslavi se v současné době pohybuje kolem 400 bezdomovců. Tady v Kosmonosích jich je jen zlomek, ale střídá se to.“* Jinak strážníci Městské policie proti bezdomovcům zakročují stejně jako proti každému jinému, který spáchá přestupek či jiný trestný čin. Specifika toho přestupku v tomto případě je spíš občanské soužití nebo obtěžování, schválnosti atd. „Samozřejmě evidujeme také majetkovou trestnou činnost. Hlavně ve velkých obchodních centrech se ze strany bezdomovců jedná o drobné krádeže nebo se myjí na veřejných toaletách. Tam se třeba na několik hodin zabarikádují. Jsou třeba pod vlivem alkoholu a usnou tam. A ta covidová doba s sebou nesla i to, že jsme řešili hlavně přestupky proti epidemickým nařízením – neměli roušky a podobně. Pokud nereagovali na domluvu, tak jsme je vykázali,“ dodal velitel Městské policie Kosmonosy Jiří Baštecký.

DVA ODCHYTY PAPOUŠKŮ

Strážníci Městské policie zasahovali také při dvou odchytech papoušků. Jeden byl zhruba 40 centimetrový alexandr veliký. Své místo našel v mladoboleslavském ZOO koutku. Ještě ten samý den se ale o něj přihlásil jeho majitel. O druhého pak už se nikdo nepřihlásil a s největší pravděpodobností právě v ZOO koutku zůstal. *„Zřejmě ano, nikdo se o něj nepřihlásil. My vždy přes webové stránky města občany upozorňujeme. Ten první papoušek byl hodně ochočený. Druhý byl dost divoký,“* vzpomíná Jiří Baštecký.

BLOKOVÉ ČIŠTĚNÍ ULIC

Strážníci Městské policie měli práci s blokovým čištěním města. „Spousta občanů totiž nerespektovala dopravní značení,“ vysvětlil velitel Městské policie v Kosmonosích Jiří Baštecký. *„Museli jsme proto zasáhnout. Během tří vln blokového čištění jsme zaznamenali kolem 80 přestupků, což je hodně vysoké číslo. Zatím jsme situaci neřešili odtahy. Vzhledem k tomu, že se ale k podání vysvětlení dostavilo jen asi dvacet procent lidí, není to do budoucna vyloučená varianta. Zbytek přestupků jsme posílali ke správnímu řízení do Mladé Boleslavi.“* Podle Bašteckého přitom nejde zmínit konkrétní lokalitu, kde se problémy vyskytly – jak řekl, bylo to téměř po celých Kosmonosích. Nerespektováním dopravních značek vznikají městu větší náklady na údržbu ulici. Auto sice ulicí projede, ale neuklidí ji. Následně čeká další práce úklidovou četu. Možností Městské policie spočívají tedy buď v udělení pokuty, nebo odtahu nesprávně zaparkovaného vozidla. Bloková pokuta může být až do výše dvou tisíc korun. Odtah se řídí smluvní dohodou města. Cena se pohybuje kolem 1500 korun. *„Vzhledem k tomu, že lidé nejsou schopní reagovat, přitom značky jsou umístěné podle zákona s dostatečným předstihem, opravdu v dohledné době přistoupíme k těm odtahům,“* zdůraznil Jiří Baštecký.

DOHLED NAD HERNÍMI PRVKY

V posledních týdnech se na území města objevilo také poškozování herních prvků určených pro děti, hlavně ve volnočasovém areálu. *„Ty prvky lidi z velké části neničí úmyslně. Spíš je to přílišným nadužíváním. Víme ale o případu, že na houpacím koni, který je určený pro děti, se houpal dospělý tak, až vyvrátil beton. My tam nemůžeme být čtyřiadvacet hodin denně. Proto jsme domluveni se správcem,* že pokud se v budoucnu něco takového stane znovu, že samozřejmě přijedeme,“ uzavřel povídání velitel Městské policie v Kosmonosích Jiří Baštecký.

PAVEL PETR

VÝBĚR ZHOTOVITELE BIOTOPU

Rada města Kosmonos schválila zadání pro výběr zhotovitele biotopu ve volnočasovém areálu. V posledních týdnech se právě v této oblasti prováděla určitá redukce, probíhala komunikace s projektantem první a také už druhé etapy, která se vysoutěžila. Ta se dotýká začlenění přilehlých ploch včetně Obory a louky. *„Po dohodě s radou města proběhla určitá korekce věcí. Nastavili jsme také podmínky, za jakých by se měla projektová dokumentace na druhou následnou etapu vyvíjet,“* upřesnil starosta PharmDr. Eduard Masarčík. První etapa se týká samotného biotopu a vodní plochy s technologií. Druhá pak přilehlých ploch a Obory s naučnými stezkami. *„Budeme jednat se zástupci Lesů České republiky. Chtěli bychom totiž stávající běžecké trasy napojit na Bradlec skrz Oboru. Tímto úkolem byl pověřen právě nově vysoutěžený projektant pro druhou etapu. Na ni přislíbil Nadační fond Škoda Auto finanční výpomoc na výsadbu celého ovocného sadu. Na první etapu je přislíbena částka 5 milionů a 200 tisíc korun, která se týká se vlastního biotopu a technologií,“* vysvětlil starosta.

PAVEL PETR,
fotil JAKUB TOMEK

PROPAGACE MĚSTSKÝCH KLENOTŮ

Na základě rozhodnutí rady město Kosmonosy navýší propagaci takzvaných městských klenotů jako je například Loreta. Probíhá tak rekonstrukce a nová instalace dobových fotografií a dojde k vymalování kaple Sv. Martina. *„V průběhu roku budeme v těch rekonstrukčních a modernizačních pracích pokračovat – a to včetně mobiliáře. Tam je třeba udělaný podstavec ze čtyř stolů pro model města. A nevypadá to dobře,“* říká starosta PharmDr. Eduard Masarčík. **(pp)**

MATEŘSKÁ ŠKOLKA PŘIJME VŠECHNY KOSMONOSKÉ DĚTI

Mateřskou školu v Kosmonosech bude od září opět navštěvovat 200 dětí. 52 volných míst bylo zaplněno při zápisu a dnes už je jasné, že se dostane na všechny kosmonoské děti ve věku 3 let a některé i mladší. Starat se o ně bude 17 pedagogů, 6 zaměstnanců v kuchyni, pradlena, topič, 4 pokojské, údržba zahrady i asistentky pedagogů. Pečovat budou i letošní léto. Mateřská škola totiž uzavře své brány na pouhé tři týdny místo obvyklých šesti. O tom všem jsme si povídali s ředitelkou Janou Křížkovou.

Co se vám podařilo ve školce zrealizovat v letošním již končícím školním roce, který výrazně ovlivnil covid 19?

Stihli jsme s dětmi probrat vzdělávací program – Putujeme za poznáním. Vymalovali jsme pavilon B, připravili se na rekonstrukci plotu, kotelny a částečnou obměnu zahradních prvků a zeleně. Na projektu zahrady se také podílela autorizovaná krajinná architektka Ing. Andrea Junková. Dokončili jsme projekt Šablony 2 a nachystali jsme se na Šablony 3. Ve spolupráci se Vzdělávacím institutem Středočeského kraje (VISK) jsme absolvovali úžasný projekt určený dětem O zdravé výživě, přírodě, zahradě, včelách, rybách a vodách.

Hlavní ale u vás bylo zvládnout výuku ve školce. Jak složité to pro vás bylo? I u vás jste museli zvládat distanční výuku?

Ano. Složité a hlavně jiné to bylo. Byli jsme s rodinami ve spojení přes počítač a telefon. Zasílali jsme jim možnosti a nabídky jak s dětmi pracovat v různých aktivitách. Podpořili jsme je zapůjčením pomůcek, materiálů a tiskem různých pracovních listů. Zpětnou vazbou z rodin bylo vidět jak to děti a někdy i rodiče baví. Do činností jsme zapojili i mladší děti. Bylo vidět, jak se na spolek ve třídách mateřských škol zase těší.

Jak řešíte stravování?

Děti se těšily na naši školkovou kuchyň. Vaříme si sami, všechno z čerstvých potravin. Snažíme se vařit zdravě, ale chutně. Náš mladý a kreativní kuchař má radost, když dětem chutná.

Jakých změn doznává areál školky?

Chystáme se rozšířit zahradní prvky o pítka, záhony, vrbové stavby, květné louky, budky pro ptáky, vyvýšené záhony a místa pro výuku venku. Nový plot bude osázený různorodou vegetací, o kterou se děti budou moci částečně starat, a hlavně pozorovat a také konzumovat plody, které snad vyrostou. Vnitřní zázemí mateřské školy se připravuje na novou kotelnu a rekonstrukci otopných systémů. Je to hodně práce, spousta úklidu po řemeslnících a zároveň příprava nového školního roku.

A co na závěr?

Těšíme se, že se v září sejdeme všichni zdraví a v mateřské škole bude probíhat tradiční výuka plná akcí, schůzek, výletů a radosti.

PAVEL PETR

Ředitelka školky Jana Křížková s dětmi

SPECIFICKÝ ŠKOLNÍ ROK A PODĚKOVÁNÍ PEDAGOGŮM

Loňský i ten právě končící rok byl pro školy hodně zvláštní. A platí to také o základní škole v Kosmonosích. Učitelé i žáci prošli velkou zkouškou. Úspěšně ji zvládli a v květnu se zase všichni mohli vrátit k běžné výuce. Obohaceni o zkušenosti z té distanční. O tom jsme si povídali s ředitelem školy **Mgr. MILANEM PETRÁŠEM.**

Letošní školní rok byl a je hodně specifický. Jak náročný pro vás i celý učitelský sbor byl?

„Upřímně řečeno, nebyl specifický a organizačně náročný jen ten letošní, ale také závěr toho předešlého. Vlastně loni, od poloviny března, už žáci nebyli ve škole a vrátili se až před koncem školního roku. Takže již i v tomto období probíhala výuka nestandardně. A v novém školním roce od 14. října začala distanční výuka nanovo a žáci opět nebyli ve škole. Respektive se od konce listopadu až do vánočních prázdnin ve škole různě střídali a vždy pouze část dětí se znovu objevila v lavicích. Jenže po novém roce přišla další vlna pandemie a škola musela přejít opět na 100 procentní distanční výuku. Tentokrát až do května, kdy se znovu začala postupně obnovovat prezenční výuka, probíhaly neustálé změny, na které jsem musel já jako ředitel a celý pedagogický sbor včas reagovat.

Jak bylo těžké vůbec učitelský sbor připravit na distanční výuku? Samozřejmě máte řadu mladých učitelů, ale i ty starší zkušenější. Nebylo právě pro ně složité přizpůsobit se moderním trendům a hlavně výuce přes počítač?

„Neřekl bych, že by věk v tomto sehrával v našem pedagogickém sboru nějakou významnou roli. Máme zde řadu starších kolegů, starších padesáti let, kteří se s přechodem na distanční výuku dokázali poměrně rychle vyrovnat. A díky velkému množství dostupných materiálů přicházeli i se spoustou nových a podnětných nápadů, které bylo možné v rámci distančního vzdělávání žáků využívat.“

Pomohl vám v tom konec loňského školního roku a zkušenosti ze tří měsíců, kdy s covidovými opatřeními vlastně nikdo neměl žádné zkušenosti?

„Určitě. Ty tři měsíce pro nás byly, dá se říct, určitou nechtěnou průpravou na distanční způsob výuky v letošním roce. V březnu jsme se téměř ze dne na den ocitli v situaci, kdy všichni žáci zůstali doma a přitom nebyly prázdniny. Škola se uzavřela, ale zároveň bylo třeba dál a v delším časovém úseku vzdělávat. S takovou možností nikdo v minulosti nepočítal a pedagogický sbor, žáci, rodiče a ani výuka na to nebyli připraveni. Ať už materiálově nebo systémově. V podstatě jsme hledali varianty, jak na dálku odučit co nejvíce ze Školního výukového plánu. A nejhorší na tom bylo, že jsme nevěděli, jestli to bude trvat týden, dva nebo měsíc. Proto jsme z počátku zamýšleli řešit zadávání učiva a zpětnou vazbu formou komunikace s rodiči prostřednictvím běžných mailů. Jenže během krátké doby jsme zjistili, že je to nereálné. Na 1. stupni by se to určitou dobu asi zvládnout dalo, ale když například učitelka přírodopisu, která učí 11 tříd, musela zpracovávat stovky mailů týdně a přípravě a výuce samotné se věnovala 10 až 12 hodin denně, každý pochopil, že je to dlouhodobě nereálné a nedá se to takto zvládat.“

Jaké proto byly další kroky?

„Postupně jsme se snažili všechno tzv. vychytat. Samozřejmě to nějakou dobu trvalo. Učitelé se sami snažili hledat ty nejpřijatelnější způsoby výuky a komunikace s žáky. Účel to sice částečně plnilo, ale problém byl v tom, že zadávání učiva nebylo jednotné a pro žáky a rodiče zejména mladších dětí někdy i nepřehledné. To, že skončil školní rok, jsme víceméně přivítali a přes prázdniny jsme se chystali na další. Ten v září sice začal normálně a všichni jsme věřili, že se bude i normálně učit. Bohužel, tento stav vydržel pouze nějakých pět týdnů. A nastala opět podobná, ne-li horší situace jako na jaře.“

Na tu už jste ale byli připraveni, Nebo ne?

„Jak říkám, přestože jsme všichni věřili, že následující školní rok už zase proběhne normálně, určité vize jednotné distanční výuky jsem již od května s kolegy měl. A právě poučení z jara jsme se na obdobnou situaci snažili odpovědně už v průběhu prázdnin připravit. Jako ředitel jsem rozhodl, že už nebudeme řešit distanční výuku různými způsoby a přes různé platformy dle možností a rozhodnutí vyučujícího. Po domluvě v pedagogickém sboru, řádném zaškolení všech vyučujících a postupném dovybavení potřebnou a odpovídající počítačovou technikou, jsme přešli na platformu Google Classroom. Pedagogům a žákům byly vytvořeny přístupové školní adresy. Takže výuka již probíhala v uzavřeném prostředí, do kterého mají všichni i nadále přístup. Každý učitel tak měl během distanční výuky vytvořené skupiny, respektive třídy, se kterými během výukové hodiny prakticky denně komunikoval. Výrazně se tím zjednodušila komunikace mezi žáky a učiteli, a zároveň bylo možné zadávat například časově omezené testy a úkoly online s následnou kontrolou. Díky tomu mohli vyučující získávat i hodnocení odpovídající skutečným vědomostem. Myslím si, že nastavená pravidla odpovídala možnostem, které byly reálně zvládnutelné. Kromě nových počítačů pro učitele jsme vyčlenili i poměrně značné množství počítačů pro případné výpůjčky žákům, kteří je doma k dispozici neměli.“

Nebyl tedy problém s tím, aby se k počítačům dostali opravdu všichni žáci kosmonoské školy?

„Problém to rozhodně nebyl. Jak jsem již řekl, nakoupili jsme a doplnili potřebnou počítačovou techniku, bez které by online výuka nefungovala. Bylo dobré, že jsme mohli k nákupu, zaškolení a vytvoření uzavřené školního komunikace využít mimořádné prostředky z Ministerstva školství. Chápu, že když někdo má doma tři děti školou povinné, pravděpodobně nemá pro každé z nich vlastní notebook. V tomto směru jsme se snažili vycházet jak rodičům, tak i žákům od 1. po 9. ročník, maximálně vstříc. V podstatě veškerý zájem, který byl ze strany rodičů, jsme pokryli. Zapůjčeno bylo celkem 17 notebooků a iPadů“

Do distanční výuky se zapojili všichni žáci?

„Dá se konstatovat, že ano. A jako ředitel musím říct, že to je jedna z věcí, na kterou jsem náležitě hrdý. Pouze jediný žák z celkového počtu 485 se do online výuky nezapojil. Přestože i této rodině jsme se snažili vyjít maximálně vstříc, tak online výuku rodiče odmítli. Jinak všichni ostatní žáci se zapojili. A pokud se někde objevily problémy v komunikaci, okamžitě to vyučující řešili buď přímo se žákem nebo s jeho zákonnými zástupci. A když ani to nepomohlo, přišlo varování a upozornění o neplnění školních povinností ode mne.“

Jak jste v případě tohoto žáka postupovali?

„V podstatě jsme i pro něj vytvořili způsob předávání informací a učiva. Žák chodil pravidelně dvakrát až třikrát v týdnu do školy. Přebíral si zde úkoly a další den je přinášel vypracované. Jeho práce se následně vyhodnocovala. Vše bylo složitější v tom, že i mailová komunikace s rodiči fungovala jen sporadicky a bez zájmu o synovo vzdělávání.“

Vnímal jste třeba i negativní stránky výuky přes počítač?

„Bohužel, nastala situace, při které počítače byly nutné. Děti u nich povinně proseděly hodiny a je možné, že v některých případech to do budoucna přispěje k větší závislosti. I my jsme během výuky narazili na případy, kdy se žák přihlásil do hodiny, ale zároveň měl na liště otevřenou hru. Ze strany vyučujících však tato situace byla velmi těžko kontrolovatelná. Takže jsem vyhlásil pravidlo, že v momentě, kdy se učitel na něco zeptal, a žák třikrát během několika málo minut vůbec nereagoval a bylo jasné, že není aktivně na výuce přítomen, mu byla zapsána absence. Následně to pak museli řešit rodiče s třídním učitelem. Já jsem jednoznačně řekl, že pokud se tato situace bude u stejného žáka opakovat, dojde na můj pohovor s rodiči. Byl jsem v tomhle směru nekompromisní, protože mi to novelizace školského zákona vzhledem k distanční výuce v tomto směru umožňuje. A skutečně několik jednání s rodiči, včetně písemné korespondence, proběhlo.“

Teď se děti do školy vrátily. Viděl jste na nich, že se těší? Na kamarády a pedagogy? Chyběl jim přímý kontakt s nimi?

„Mělo to dvě roviny. Pokud jsem se s žáky ve třídě bavil, s úsměvem říkali, že se těšily. Když jsem po nich ale chtěl, aby odpovídali po pravdě, tak někteří, převážně chlapci, názor změnili. Zvykli si na domácí pohodu a právě to hraní her a do školy se jim moc nechtělo … Řekl bych ale, že návrat jinak vnímali žáci na prvním a jinak na druhém stupni. Na prvním byli natěšeni hlavně na kamarády a paní učitelku. Také se těšili do školní družiny. Na druhém stupni už to bylo o poznání jiné. Za delší dobu, co byli doma, si zvykli, a pokud chtěli a měli potřebu, komunikovali spolu přes sociální sítě, takže jim ten kontakt zase tolik nechyběl.“

Ptal jsem se na děti. Jak se na jejich návrat do školy těšil pan ředitel?

„Pan ředitel chodil do školy i v době distanční výuky a uzavření školy, žádné volno neměl … (smích). Práci jsem zde pochopitelně měl. Bez ohledu na to, jestli ve škole žáci a učitelé byli nebo ne. A nejen já. I někteří kolegové pravidelně vedli distanční výuku ze školy. Vzhledem k neustálým změnám a měnícím se opatřením vlády a ministerstev, které chodily na poslední chvíli, bylo vše potřeba průběžně organizačně zabezpečit a řídit. Snažil jsem se být v neustálém kontaktu s pedagogy a poskytovat jim potřebné informace platné pro oblast školství. A pokud bylo třeba, řešil jsem s některými rodiči již zmiňované problémy ve výuce. Kromě toho jsem nepřítomnost žáků využil k některým neplánovaným opravám a údržbám, například vymalování a položení nových podlahových krytin, či nainstalování interaktivních tabulí. Takže v tomto směru to pro mě, jako ředitele školy, žádná velká úleva nebyla. Naopak v době, kdy jsem měl naplánovanou dovolenou, jsem ji musel dvakrát zrušit. Samozřejmě, pokud procházíte školou, která je i mimo prázdniny bez žáků, je prázdná, dá se říct i smutná. A ty pocity jsou výrazně jiné, než když se na chodbách potkáváte a zdravíte s žáky a kolegy. “

Možná by stálo také za to zmínit úlohu učitelů. Jak ten specifický školní rok zvládli a vlastně zvládají?

„Mým všem kolegům patří obrovský dík a poklona. Jelikož jsem distančně neučil, viděl jsem a vnímal jejich práci především z pohledu ředitele. A i na základě ohlasů a děkovných mailů některých rodičů jsem přesvědčený, že jsme jako škola distanční výuku v letošním školním roce zvládli velmi dobře a nemáme se za co stydět. Spousta rodičů viděla až ten výsledek, když s dítětem seděli u počítače. Slyšeli probíhající komunikaci a možná si mysleli, že učitel tam je těch 45 minut jen pro jejich dítě a tím to pro něj končí. Realita je však úplně jiná. Někteří si vůbec neuvědomují, že pedagog neučí jen jejich dítě, ale také další, a i v jiných třídách. Navíc se na všechny hodiny, ať už vedené online nebo offline, musí kvalitně připravit a také je náležitým způsobem vyhodnotit. Kromě toho musí věnovat spoustu času kontrole a opravám zadaných úkolů, k nimž zpracovává ve většině případů i zpětnou vazbu. Pedagogové navíc musí průběžně komunikovat i s vedením školy a třídní učitelé se zákonnými zástupci. Během těch několika měsíců se potvrdilo, že pokud chtěl učitel dělat svoji práci zodpovědně, a to na naší škole chtějí všichni, zabrala mu distanční výuka mnohem víc času, než stejná výuka za normální běžné situace. A to podotýkám, že i u nás na škole máme učitelky, které kromě toho, že denně distančně učily několik hodin online, měly zároveň doma také svoje děti školkou nebo školou povinné, případně i manžela na home office, a musely se jim věnovat. Vedle pedagogů ale zaslouží velký dík i ostatní zaměstnanci, zejména uklízečky. I díky nim byla škola neustále uklizená a čistá a připravena splňovat všechna přísná hygienická opatření, a to ať už se žáky nebo bez nich.“

PAVEL PETR

INVESTIČNÍ AKCE V KOSMONOSKÉ ŠKOLE

V průběhu roku se v kosmonoské základní škole uskutečnila řada investičních akcí. Tou největší byla Městem Kosmonosy realizovaná kompletní přestavba kotelny. Došlo k výměně obou kotlů a termostatických ventilů u všech radiátorů. Původní rozvody potrubí a radiátory zůstaly. *„Pro nás byla největší investiční akcí rekonstrukce stávající počítačové učebny, která proběhla zcela v režii školy“* zmínil ředitel školy Mgr. Milan Petráš. *„Ze dvou malých učeben, kde probíhala převážně výuky informatiky, jsme vytvořili jednu velkou. Vybavili jsme ji novou technikou a nábytkem. Pro výuku jsou zde zároveň k dispozici dvě interaktivní tabule, jedna mobilní na pojezdech a jedna pohyblivá na pylonech. Spojením a odstraněním příčky tak vznikla krásná bezbariérová učebna až pro třicet žáků a případného vozíčkáře. Můžeme ji nyní využívat nejen na informatiku, ale také pro výuku jiných předmětů, jako například matematiky, fyziky, jazyků, mediální výchovy a podobně. Přestavba proběhla i díky schválenému projektu a přidělení finančních prostředků z Integrovaného operačního programu, realizovaného prostřednictvím MAS Boleslavsko z. ú., které pokryly 95 procent všech nákladů“* upřesnil Mgr. Milan Petráš. **(pp)**

Škola v Kosmonosích se může pochlubit novou zrekonstruovanou počítačovou učebnou

AFRIKA MĚ OPRAVDU UČAROVALA, PŘIZNAL ŠÉF KOSMONOSKÉHO FOTBALOVÉHO KLUBU PETR BERNARD

Kosmonosy mají své podcasty. Točí se v klubovně SK Kosmonosy. Mezi hosty, se kterými si postupně budete moct v některém z nadcházejících číslech přečíst rozhovor, byli už třeba starosta PharmDr. Eduard Masarčík, o Dakaru vyprávějící Lukáš Pabiška, hokejisté Lukáš Pabiška a Jiří Průžek, motocyklový závodník Štěpán Zuda, fotbalista Tomáš Fabián, trenér Jiří Plíšek, skikrosařky Nikol Kučerová a Diana Cholenská nebo parahokejista Zdeněk Šafránek. Na otázky odpovídal také šéf fotbalového klubu SK Kosmonosy a zároveň spolumajitel firmy Blanket PETR BERNARD. A řeč vůbec nebyla jen o fotbale.

Vím o vás, že máte velmi pěkný vztah ke zvířatům. Byl jste v Keni a vůbec prý rád cestujete. Je to pravda?

„Bylo tam krásně, Afrika mě opravdu učarovala. Keňa určitě nebyla mou poslední výpravou. Plánuji návštěvu horských goril a dalších i méně známých zemí, jako je třeba Svazijsko. Afrika je pro mě další cíl. Kdybych mohl žít dva životy, tak bych příště asi nedělal do fotbalu, ale víc se věnoval cestování…“

Společně jsme hodně času strávili povídáním o ZOO Dvůr Králové. Určitě se tam brzy potkáme. Snad můžeme prozradit, že právě jedna s cest měla s tou dvorskou zahradou něco společného?

„Ano. Právě Keňu jsem procestoval celkem dost. Navštívil jsem tam šest národních parků. Jedním z nich byla soukromá rezervace Ol Pejeta v centrální Keni. V něm jsou poslední žijící nosorožci bílí. Přivezli je tam právě ze ZOO ve Dvoře Králové. Původně tam byli čtyři, dva z nich bohužel zemřeli. Potěšilo mě, že když jsme řekli, že jsme z Čech, dostali jsme se do těsné blízkosti těchto posledních dvou žijících samicích na světě. Jmenují se Najin a Fatu. Dokonce jsme si je mohli pohladit. Byl to úžasný zážitek.“

Co vás na Africe přitahuje? Dobrodružství spojené s cestou právě tam?

„Já jsem od malička vlastně takový cestovatelský typ. Mám to i v krvi, jsem znamením Střelec. My Střelci to zkrátka máme v krvi. Takže trocha toho dobrodružství, ale hlavně ta příroda tam. To je něco úžasného. Doufám, že to ještě dlouho potrvá a lidi začnou jinak přemýšlet, že začnou bojovat za zachování přírody. Takže nejvíc mě láká asi pozorovat tu přírodu, tu volnou přírodu. Samozřejmě vidět zvířata ve volné přírodě je něco jiného, než například v zoologické zahradě.“

Prozraďte, jaká další zvířata jste třeba v Africe mohl sledovat zblízka?

Mluvili už jsme o nosorožcích.

„Potkal jsem lvy, byl jsem v bezprostřední blízkosti právě nosorožců a také slonů. Dost zblízka jsem měl možnost vidět také hrochy nebo žirafy. Ta hlavní velká zvířata jsem viděl vlastně všechna.“

Člověk asi má k těmto zvířatům velký respekt. Se strachem by mezi ně ale asi jít nemohl?

„No by asi opravdu nešlo … Nehledě na to, že jsme vždy měli zkušeného průvodce, takže on nás upozornil, kdy se můžeme přiblížit a kdy naopak ne. Samozřejmě když ta zvířata mají mezi sebou mladé, není radno se přibližovat nebo je dráždit. Třeba slon dokáže nabrat obrovskou rychlost a smetl by vás raz dva. Myslím si, že člověk, který tam jede, by si měl něco přečíst. Potřebujete vědět, co a jak, jak se chovat a tak dál.“

Zažil jste v Africe nějakou příhodu, kdy jste se třeba i bál?

„Občas u těch slonů to bylo tak, že jsme opravdu byli hodně blízko. Tam byl metr a když pak jich bylo kolem vás víc, nikdy člověk neví. To jsem se nebál, ale trošku mi opravdu zatrnulo. Byli jsme také v parku, kde chovají šimpanze. Vracejí je do přírody, do jiných zemí, kde je bohužel pytláci nějakým způsobem vymýtí. Oni zřídili park, kde je vychovávají a tam jsme měli možnost jít se podívat. Kousek od nás vyběhli a bylo to hodně nepříjemný. Šimpanz, když je podrážděný, dokáže člověku ublížit. Proto nám zatrnulo, když zařvali a vyběhli poblíž.“

Tohle cestování a poznávání – to je pro vás odpočinek a relax? Odpočinek od práce a třeba i fotbalu?

„Určitě je to relax. Na druhou stranu je to také zase nějaké poznávání něčeho nového. Něčeho co zase v životě tak často nepotkáte. Samozřejmě žijeme v úplně jiných dimenzích. Když vidíte, jak to chodí tam, přehodnocujete životní priority. Říkáte si, že život není o tom se pořád jen za něčím honit. Ty lidi tam dokáží žít s málem a umí být šťastní. To nám asi tady kolikrát chybí. Při běžném životě si to neuvědomujeme.“

Kdy vás zase vaše cesty do Afriky zavedou?

„Ta nejbližší zastávka by mohla být Uganda nebo Rwanda, to ještě zvažuju. Rwanda je krásná země. Takové africké Švýcarsko se tomu říká. Takže rád bych se vydal do jedné z těchto zemí. V obou existuje možnost navštívit horské gorily. Pak mám ještě jeden velký sen – Gabon. To je jedno z mála neposkvrněných míst vůbec na celém světě. Gabon je asi 86 procent deštného pralesa, takže to může být asi opravdu dobrodružné. Samozřejmě mě to ale taky láká.“

Jezdíte sám nebo je vás víc takových dobrodruhů?

„Jezdím s rodinou. Manželka ale takový dobrodruh není. Takže kdybych potkal někoho podobného, jako jsem já, jel bych ještě na dobrodružnější cestu.“

Co si mám představit pod ještě dobrodružnější cestou?

„To znamená vyloženě se pohybovat s průvodcem pěšky a opravdu třeba spát pod širým nebem a podobně. Prostě zažít takový čundr v Africe, což už asi není úplně pro ženy. Zase by to ale byl úplně jiný pohled na Afriku.“

To je pro vás největším lákadlem?

„Tohle bych určitě jednou zvládnout chtěl. Teď pro mě největší lákadlo představují ty horské gorily a stát Gabon.“

Tak budu držet palce, ať se vám sny podaří naplnit. Z Afriky se ale nyní přesuneme do Kosmonos. Do areálu fotbalového klubu. Slyšel jsem, že jste si udělal radost nákupem traktůrku na sekání trávy…

„Koupila ho firma Blanket. Abychom nějakým způsobem dosáhli ještě větší kvality trávníku, tak jsme se rozhodli koupit vřetenovou sekačku, která stříhá ten trávník úplně jinak. Je k němu šetrnější.“

Sekáte i vy osobně?

„Jo, samozřejmě! Na tomhle si právě dokonale vyčistím hlavu. Proto i já osobně sekám a baví mě to.“

Slyšel jsem, že zatím vám jdou pruhy, ale nejdou čtverce …

„To je pravda (smích). Ono ani ty pruhy není jednoduché udržet rovně. I tam se člověk musí víc soustředit. Samozřejmě jako každá práce je to o nějakém grifu a zkušenostech. Takže získávám zkušenosti.“

Mimochodem, je to obvyklé, aby šéf klubu sekal trávu na hřišti?

„To já nevím. To se musíte zeptat v jiných klubech. Upřímně je mi to ale jedno, abych řekl pravdu. Já ten fotbal dělám srdcem a jestli se na to někdo kouká tak, že bych jako šéf sekat trávu neměl, je mi to jedno.“

Já znám třeba prezidenta libereckých futsalistů. Ten během zápasů stojí vedle střídačky a je schopný s hadrem v ruce vyběhnout na palubovku a uklízet jí. Hráčům připravuje pití a je to také majitel firmy.

„Já si myslím, že právě tak by to mělo být. Je to propojení, je to krásný. Myslím si, že člověk by si neměl na nic hrát. Prostě mám ten sport rád, tak pomůžu v čemkoli. Prostě když je potřeba vzít do ruky lopatu, tak jí vezmu. Nejsem takový, že bych jen rozkazoval. To ne.“

Většinu času při fotbalových zápasech i vy trávíte na lavičce. Jak ta utkání prožíváte? V klidu nebo nervózně přešlapujete, obíháte dokola střídačku?

„Kdo mě zná ví, že jsem úplný kliďas…To říkám s nadsázkou. Někdy také vystartuju a prožívám to. Je to klub mého srdce, tak to prostě prožívám.“

Divizní tým Kosmonos vedou pánové Mašek a Jireš. Mluvíte jim do jejich práce a koučování?

„To zase vůbec ne. Jsem zastáncem toho, že trenér je od toho, aby trénoval. Od toho tady je. Předseda se má starat o jiné věci v klubu. To bych tady taky trenéry mít nemusel. Mohl bych si to dělat sám a to by bylo špatně. Tady toho nejsem zastáncem. Myslím si, že každý funkcionář, který se snaží trenérům do toho mluvit, tak to nikdy není dobře. Trenér by měl dostat nějaký čas, aby ukázal, jaký je. Jak umí nebo případně neumí trénovat. Pak máte možnost ho vyměnit. Ale říkat mu budeš dělat tohle nebo ono, to nedělám u žádného trenéra. Ani u trenéra mini žáčků ani u áčka. To bych si nedovolil. Každý máme své místo a měli bychom dělat to, co umíme.“

Co vás na té lavičce dokáže nejvíc rozčílit? Chyba hráče nebo omyl rozhodčího?

„Asi obojí. Jsem ale asi přísnější na ty hráče, protože je znám. Vím, že to jsou dobří fotbalisté a pak najednou udělají nějakou klukovskou chybu. Tak to ale v tom fotbale je. Kdo hrál, ví, že se to ne vždy sejde. Nemáte prostě svůj den a i kdyby jste se na hřišti přetrhl, tak to nejde. O to víc tam pak musí být ten náboj. Když pak se udělá nějaká ta klukovská chyba, tak mě to nějakým způsobem rozčílí. Protože je to zbytečný. Ti kluci prostě ví, že je to blbost. Normálně by to třeba neudělali. Teď jsou ale pod nějakým tlakem a tu chybu zkrátka udělají.“

Samotné divizní zápasy začínaly v sobotu v půl jedenácté dopoledne. Souhlasíte, že to je ideální čas pro fanoušky? Stihnou řadu dalších zápasů na okrese.

„Přemýšleli jsme o tom, jestli právě do tohoto času jít. Nakonec to opravdu byl dobrý krok. Těch lidí chodí hodně. Třeba i 400 a to je pro divizi vynikající návštěva. Musím pochválit všechny příznivce, že chodili. Pevně věřím, že chodit budou i teď. V nastávající sezóně, která doufám už proběhne tak, jak probíhat má.“

Myslíte, že diváci chodili jen kvůli fotbalu? Nebo i kvůli tradičnímu občerstvení, které prostě k fotbalu v Kosmonosích patří? Prostě člověk si vychutná dobrý fotbal a k tomu si dá něco dobrého k jídlu i pití.

„Já myslím, že máte pravdu. Nejsme profíci, co si budeme povídat. Pořád je to samozřejmě fotbal na nějaké amatérské úrovni. Všechno, co jste jmenoval, k fotbalu patří. Aby člověk přišel a měl možnost si tu klobásu a pivo dát. K tomu si třeba trochu zanadávat a pak odejít spokojený domů.“

Říkáte, že Kosmonosy nejsou profesionálním klubem. Budou do budoucna? Teď tým hraje divizi, což je čtvrtá nejvyšší soutěž. Co ta třetí? Česká fotbalová liga neláká?

„Musel bych asi mít křišťálovou kouli, abych dokázal předpovědět, jestli někdy budeme profesionálním klubem nebo ne. To si nedokážu představit. A postup? Nic takového neplánujeme. Nikdy ale neříkej nikdy. Kdybychom postup vybojovali, asi bychom se nebránili. Já si osobně myslím, že mít profesionální tým v divizi je blbost. To ještě není taková úroveň, jaká by měla být. Platit tady hráče jen proto, že hrajeme Českou fotbalovou ligu, to taky není naše cesta. Nejsme tým, který by nabíral tzv. žoldáky, dával jim peníze a za půl roku kupoval nové hráče. To ne. Jdeme si nějakou vlastní cestou. Hlavně formou mládeže, vychováváme si vlastní hráče. Když přichází někdo nový, koukáme i na to, jaký je to člověk. Aby se hodil do kabiny, měl fotbal rád a nekoukal na to, jestli mu za to dá někdo nějakou pětku nebo ne.“

Otázka na samý závěr našeho povídání. Jak moc vám divizní a třeba i ten mládežnický fotbal v době covidové chyběl?

„Chyběl, samozřejmě. Na druhou stranu jsme měli možnost věnovat se jiným činnostem. Takže jsme toho využili k drobným rekonstrukcím a práci tady kolem areálu. Nebylo to tak, že bychom byli bez toho fotbalu jako takového, ale byli jsme bez toho hraní. Nějakým způsobem ale ten náš klub fungoval.“

PAVEL PETR,
fotil MARTIN VESELÝ

Petr Bernard (vpravo) při natáčení Kosmonoských podcastů. Ve společnosti starosty PharmDr. Eduarda Masarčíka.

PLACENÁ INZERCE

Civilní bezpečnostní služba přijme do pracovního poměru studenty - osoby se ZPS - starobní důchodce na pozici

PRACOVNÍK OSTRAHY A RECEPCE

Výhodné mzdové podmínky - pes výhodou.
Bližší informace na tel: 608 313 199, 732 408 337

RAČTE VSTOUPIT – NA NÁVŠTĚVĚ U ČONKŮ

Ten domek jen kousek pod vrátnicí Psychiatrické nemocnice si pamatuju už jako malý kluk. Naproti do „Domečku“ jsme chodili jeden rok do školy a to v místě, kde je dnes tiskárna. Ale zpátky k baráčku. Dnes je v něm restaurace manželů Mariana a Jany Čonkových. Rád jsem přijal pozvání na malé povídání. Ostatně, krátce po revoluci tato hospůdka vyzdobená nejrůznějšími relikviemi, zvala na vyhlášené obědy i večeře. V posledních letech pak sál hostil oblíbené country večery, ke kterým se Čonkovi chtějí pochopitelně vrátit.

DOMEK STARÝ SNAD TŘISTA LET

„V tomhle baráku žiju od roku 1968. Předtím jsem bydlel v Mnichově Hradišti,“ prozradil v úvodu Marian Čonka. Za ty roky se cítí být ryzím Kosmonosákem. Město má rád. Stejně jako ulici Lípy, kde se jeho dům nachází. Má svou historii. *„Jak dlouho tady stojí? Snad tři sta let … Stejně jako nedaleký Římskokatolický farní kostel Povýšení svatého Kříže. Zajímal jsem se pochopitelně i o historii domu. Slyšel jsem, že patřil ke kosmonoskému zámku. Bydlelo tady snad služebnictvo. Převzala to prý jistá hraběnka – paní Berounská. Později ho koupil můj tatínek. Bydleli jsme tady. Když se děti rozprchly, napadlo nás v roce 1991 z toho udělat hospodu. Byli jsme první v Kosmonosích, kdo jí udělal právě z bytu. Možná i Mladé*

Boleslavi, to ale nevím. Nahoře máme byt a dole hospodu,“ vrátil se o tři desítky let zpátky Marian Čonka. Vrhl se do neznáma. S podnikáním tohoto zaměření neměl žádné zkušenosti. Pracoval ve stavebních firmách. Rok po otevření si najal vedoucího, jelikož sám nebyl vyučený v oboru, tak nemohl mít na toto podnikání živnostenský list. Později jsem si udělal rekvalifikaci v oboru Kuchař - číšník a vzal to celé na sebe. *„Dřív jsme tady i vařili. Ovšem ani já ani můj bratr jsme nebyli klasičtí hospodští. Když jsme otvírali, byla bez přehánění narvaná celá hospoda. Od té doby to fungovalo, chytli jsme se, získali jméno. Po čtyřech letech jsme se ale s bratrem rozešli. Každý se vydal svou cestou. Od té doby jsem tady sám s manželkou. Ta začala prakticky se mnou od začátku. Seznámili jsme se rok po otevření hospody.“* Rozhodnutí vrhnout se do podnikání po revoluci by dnes zpátky nevzal. Má rád lidi a kontakt s nimi. Nejhorší pro něj je prázdná hospoda, na což si musel bohužel v době covidové zvyknout. *„Ne ne, zpětně jsem nikdy svého rozhodnutí nelitoval. Vždycky musíte mít kolem sebe nějakou oporu. Tou pro mě je, a vždy byla, moje žena. Příští rok spolu budeme už třicet let. Všechno se mnou absolvovala. Po pravdě, nebýt jí, tak nevím, kde teď jsem. A štamgasti? Ti mi opravdu chybí. Prošlo jich tady opravdu strašně moc. A vím, že někteří už bohužel nikdy nepřijdou…“*

OSOBNOSTI I NEJRŮZNĚJŠÍ RELIKVIE

Pokud vstoupíte do sálu restaurace, přímo proti vám se objeví stěna slávy. Je plná osobností, které se tam objevily a svou návštěvu stvrdily podpisem právě na této stěně. A není jich málo. Jedno ovšem mají společné. Do Kosmonos je na vystoupení pozval farář Jiří Veith. Při podrobném zkoumání zjistíte, že hospůdku navštívili třeba režisér Jiří Strach nebo celá plejáda zpěváků. Včetně Evy Pilarové, Daniela Hůlky, Leony Machálkové, Jitky Zelenkové nebo Ilony Csákové. Nechyběl ani jeden z hlavních hrdinů olympiády v Naganu 1998 – hokejový gólman Dominik Hašek. Sál zdobí také sportovní poháry. Ještě z doby, kdy na fotbalové amatérské scéně působil Čonkův tým. To se psal rok 1996. Na stěně nechybí ani fotoaparáty. *„Jsem jen sběratel, ale nefotím,“* přiznal se Marian Čonka. *„Focení mě opravdu nechytlo. Mám ale rád staré věci. S údivem se dívám na to, co dřív lidé dokázali vyrobit. Je to opravdu moc krásné. Neplatí to jen o fotoaparátech, vahách, mlýncích. Ale také třeba o hodinách nebo starých žehličkách. Prostě mám rád starý věci.“* Na stěnách jsou také myslivecké trofeje. Dřív prý byl blázen do myslivosti. Teď už ne, je to prý drahý koníček, Ani vzduchovku už nemá. Navíc se U Čonků pravidelně konaly Country večery. *„Bývalo to pravidelně každou první sobotu v měsíci. S covidem to ustalo. Teď už věřím, že je všem možným opatřením konec a brzy se svět vrátí k normálnímu životu. A já už se těším, že tradici hudebních večerů brzy obnovíme,“* doufá Marian Čonka.

VELKÁ POKLONA MANŽELCE

Marian Čonka už to zmínil – velkou poklonu složil manželce Janě, se kterou restauraci vede. Ona sama něco o oboru věděla. Vyučila se v potravinářství. *„Musíte mít tu práci rádi, jinak to nejde. Opravdu špatně jsem si zvykala. Je to vlastně otročina. Od nevidím do nevidím. Sedm dní*

v týdnu. Prakticky 365 dní v roce. Prvních sedm let jsme prakticky nebyli na dovolené. Když už byla dcera větší, jezdili jsme alespoň na týden. A víte, jak reagovali lidi? Nechápali to, že jsme na týden zavřeli, a cítili se uražení. Třeba půl roku k nám nechodili. Ale jak jsem řekla v úvodu, mám to ráda, ale je to hodně náročná práce,“ zmínila Jana Čonková. S ní i manželem se ovšem můžete setkat také v areálu SK Kosmonosy. Při fotbalových zápasech. Možná i tam se z části chodí také za občerstvením. *„Miluji to tam. Z těch zápasů ale moc nemám. Teda u dospělých. U žáků a dorostenců je to volnější.“* Mimochodem, v nabídce při zápasech je prakticky všechno, na co si jen vzpomenete. Párky, klobásy, bramboráky. Nově k tomu přibude také Čonkys burger. Specialita, vlastní výroba. Dopředu můžeme prozradit, že se bude skládat z hovězího masa, slaniny, ledového salátu a chybět nebude ani rajče. Nový ročník divize by měl odstartovat na konci července, tak se alespoň máme na co těšit.

PÁR SLOV O DĚTECH

Děti manželů Čonkových samozřejmě v restauraci vyrůstaly. Dcera Barbora už má rodinu. Dřív ale dělala tanec a kuželky. Život v hospodě jí nejdřív vůbec nebavil. Nebralo jí to. Postupem let se to ale změnilo. Má dokonce střední školu zaměřenou na gastronomii. Další vyučení ji čekalo v oblasti teplé a studené kuchyně, umí připravit rauty. Občas proto rodičům vypomáhala. To čtrnáctiletý syn Matěj věnuje svůj čas hlavně fotbalu. Od malička hrával v Mladé Boleslavi. Teď poslední roky obléká kosmonoský dres. A život v hospodě? *„Je to něco jiného, než bydlí třeba spolužáci. Beru to ale jako samozřejmost, že vyrůstám v hospodě. Někdy i pomáhám. Ale spíš ne (smích),“* přiznal Matěj. Pivo by prý natočit uměl. Zvládl by prý servírovat párek a možná by si poradil s přípravou řízku. Raději se ovšem baví o sportu. *„Z fotbalového působení v Mladé Boleslavi si vybavím například trenéra Daniela Kozmu. Ten nyní hraje v pražské Dukle. Potom na Tomáše Ulricha nebo Milana Šípa. Hrával za Plzeň a trénoval Mladou Boleslav. V Kosmonosích nás vede Vítězslav Nemetz.“* Také s ohledem na přítomnost rodičů si nenechá ujít ani zápasy divizního áčka. Má v týmu své oblíbence. Třeba Karla Kozmu, ke kterému jezdí na kempy. Nebo Tomáše Fabiána. Sám ale říká, že rád má úplně všechny. A fotbalové přání? *„Vlastně ani žádné nemám. Jen chci dělat to, co mě baví a pokračovat v tom.“* Když se ho pak zeptáte na budoucí povolání, odpověď vysype z rukávu v okamžiku. *„Vůbec nevím, co bych chtěl dělat. Jedno vím ale stoprocentně – hospodským určitě být nechci,“* uzavřel rázně naší debatu při návštěvě u Čonkových syn Matěj.

PAVEL PETR, fotil MARTIN VESELÝ

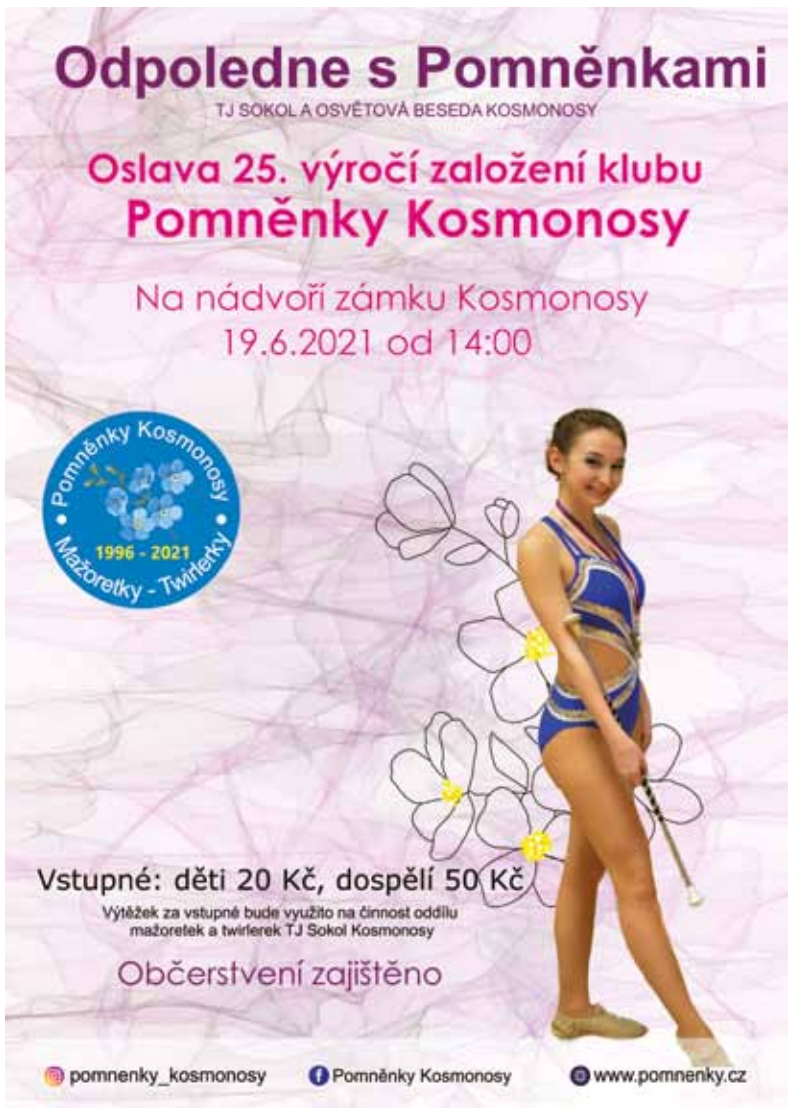

ZÁMECKÉ KULTURNÍ LÉTO 2021

Osvětová beseda Kosmonosy vás zve na Zámecké kulturní léto. Divadelní představení se uskuteční na nádvoří kosmonoského zámku. V případě nepříznivého počasí v jeho krytém vestibulu.

Čtvrtek 17. 6. 19:30

MY SE VÁM OZVEME, Petr Zelenka, ironická komedie, sonda do současného českého šoubyznysu a naší doby. Divadelní spolek Jiří Poděbrady, vstupné 80 Kč.

Sobota 19. 6. 14:00

POMNĚNKOVÉ ODPOLEDNE – oslava 25. výročí založení kosmonoských mažoretek. Dospělí vstupné 50 Kč, děti 20 Kč.

Úterý 29. 6. 19:30

A TY, TÁTO HREJ! – autorská hra Jarky Jenčíkové, divadlo Jarky Jenčíkové Mladá Boleslav, vstupné 80 Kč

Čtvrtek 8. 7. 19:30

SBOROVNA, Jaromír Břehový, komedie o problematice učňovské mládeže. Divadlení spolek Krakonoš Vysoké nad Jizerou, vstupné 80 Kč

Úterý 17. 8. 19:30

MANŽELÉ V SESNÁZÍCH, Eric Assouc, komorní komedie z manželského života, Divadelní spolek Jiří Poděbrady, vstupné 80 Kč

Úterý 24. 8. 19:30

ZÁTIŠÍ S LOUTNOU, Jaromír Břehový, tragikomedie s prvky černého humoru. Divadelní spolek Erben Miletín, vstupné 80 Kč

Úterý 31. 8. 19:30

TAJEMNÝ HRAD V KARPATECH – podle Julese Verna upravil Vít Peřina. Komedie o lásce až za hrob. Divadelní spolek J.K. Tyl Josefův Důl, vstupné 80 Kč.

Čtvrtek 2. 9. 19:30

MORT – Terry Pratchett, výpravná fantasy komedie. Divadelní spolek Lázně Toušeň, vstupné 80 Kč

Úterý 7. 9. 19:30

NEBE NA ZEMI – Jiří Voskovec, Jan Werich & Jaroslav Ježek. Divadelní hra s prvky muzikálu naráží na dnešní politické problémy. Divadelní spolek Tyl Hořice, vstupné 80 Kč

Úterý 14. 9. 19:30

ŠEHEREZÁDA – Radek Šlangl, autorský muzikál. Divadlení spolek Nové divadlo Mělník, vstupné 80 Kč

Chtěli bychom Vás pozvat k návštěvám jednotlivých představení. Smyslem je obohatit kulturní život ve městě, nabízet živou kulturu v krásném prostředí nádvoří zámku, kde je velice příjemná atmosféra. Tato akce je finančně podpořena Městem Kosmonosy, ale může se uskutečnit zejména díky obětavosti a nadšení členů Osvětové besedy. Při představeních budou dodržena všechna aktuální nařízení v souvislosti koronavirem. Pro návštěvníky to bude po tak dlouhé přestávce s obdobím zákazů příjemné rozptýlení, možnost pobavit se, setkat se se známými. Bude připraveno i občerstvení. Srdečně Vás zveme, nenechte si to ujít.

Milada Remešová,
předsedkyně Osvětové besedy Kosmonosy

KLUB KOSMONOSÁČEK ZVE DO SVÝCH ŘAD

Klub KOSMONOSÁČEK vás zve do svých řad. Na věku nezáleží, zapsat se k nám může pětiletý předškolák i patnáctiletý puberťák. Víme jak je těžké zkombinovat práci a volnočasové aktivity dětí, pro náš klub probíhá v odpoledních hodinách. CO JE NÁPLNÍ KLUBU? snažíme se děti odpoutat od počítačů, tabletů a mobilních telefonů, nabízíme různorodé trávení volného času, tvoření, zábavu, hrátky s přírodou, pěstování bylinek, chov a péče zvířátek (morče, králík, andulky),hravou a tvořivou formou pozitivně ovlivňovat a spoluutvářet své okolí, podnikat výlety a sportovní aktivity KDE KROUŽEK PROBÍHÁ? v zimním období a při nepříznivém počasí využíváme prostory v mateřské škole Kosmonosy, při pěkném počasí máme k dispozici městskou zahradu u kostela NEJEN SPORT A ZÁBAVA, DŮLEŽITÉ JE I ČTENÍ A SPRÁVNÁ VÝSLOVNOST vedeme děti k lásce ke knize formou hravým čtením, ilustrací pohádek, tvořením loutek, nechybí logopedické hrátky a hudebně – pohybové hraní. To vše probíhá hravou formou, děti se nenudí. CO DĚTEM KROUŽEK PŘINESE? seznámí se s objevováním přírody na louce, okolí školky, školy i města při procházkách, pěstování bylinek a pečováním o ně budou rozvíjet tvořivost, fantazii, komunikaci, vztahy, kamarádství, lásku k přírodě i zvířatům. Všechny činnosti se budou prolínat, o všech činnostech se vždy předem domluvíme, chceme aby byli všichni spokojeni. Kontaktní e-mail: klub.kosmonosacek@seznam.cz LEKTOR KLUBU: Malinová Andrea Kristýnka a Janička kontaktní telefon: 732 530 807

PRÁZDNINY PRO TVOŘIVÉ DĚTI

Klub Kosmonosáček pořádá v době letních prázdnin příměstský tábor „VESELÉ TVOŘENÍ“ Tábor je určen pro děti, které mají zájem vyzkoušet si tvořivé techniky nebo jen tak rádi kutí s taťkou v dílně. Budeme tvořit z hlíny a jiných přírodních materiálů, malovat na mnoho způsobů, vyrábět ze dřeva a mnoho dalšího. Vyrazíme také na inspirativní procházky do přírody. Program bude doplněn o různé hry a soutěže. Termín: 12.7. – 16.7.2021 Kosmonosy Pro děti od 6 let – 12- let Cena tábora: 2150 Kč Cena zahrnuje: stravu (5x oběd v Bistro Galatea, 10x svačina, ovoce, celodenní pitný režim), pedagogický dozor, pomůcky a materiál pro tvorbu, tričko, odměny. Zázemí tábora je : Základní škola Kosmonosy-prostory školní družiny, kde se budeme každý den scházet. Začátek ráno 8.00 – 8.30 hodin Děti bude možné vyzvednout každý den do 16.30 hodin. Bude to týden plný aktivit, zábavy, her a zážitků. Těšíme se na vás Andrea a Kristýnka Bližší informace a přihlášení na klub.kosmonosacek@seznam.cz Telefon 732530807. **(kk)**

KURZY SE SRDCEM PRO KOSMONOSY

Kurzy šití, háčkování, pletení, tvorby šperků a další, nabízí spolek Srdcem pro Kosmonosy ve spolupráci s Meeschap.com. Budeme rádi za Váš zájem a účast na vybraných kreativních kurzech. Aktuální nabídku najdete na našem webu www.meeschap.com s možností přihlášení ON-LINE, emailem nebo telefonicky. Moc se těšíme na všechny «kreativní duše» a věříme, že proces tvorby (jakékoliv vlastnoruční tvorby) bude pro všechny jakýmsi «lékem» po nelehkém období, které jsme všichni prožili.

Spolek Srdcem pro Kosmonosy

DĚTI TVOŘILY KE DNI MATEK

V prostoru Sala Terreny připravily bývalé členky KK akci ke Dni matek. Děti mohly nechávat přáníčka, obrázky a vzkazy pro maminky na připravených stojanech, nebo si je vytvořit na místě. Sešlo se tak mnoho krásných přání, ze kterých jsme vylosovaly 3 a ti dostali pro své maminky kosmetický balíček. Akce byla financovaná členkami z vlastních prostředků. Děkujeme městu Kosmonosy za umožnění využití prostor Sala Terreny a možnosti tisku letáku, Kamile Fajtové za spolupráci a podporu.

Katka, Terka, Jana, Zlatka

NOVÉ AUTOBUSY TAKÉ V KOSMONOSÍCH

Nové autobusy Dopravního podniku budou jezdit také na území Kosmonos

Dopravní podnik Mladá Boleslav podle plánu převzal další tři nové autobusy. V uplynulých pěti letech tak celkově vyjelo do mladoboleslavských ulic 21 nových autobusů, které tvoří přibližně dvě třetiny celého vozového parku. Svést se s nimi v městské hromadné dopravě můžete také na území města Kosmonos.

Město Mladá Boleslav financovalo autobusy s výraznou podporou z evropských dotací. Celková hodnota investice byla 135 milionů, přičemž dotační prostředky pokryly 114 milionů. *„Těší mě, že jsme využili evropské prostředky a nezatěžovali vlastní rozpočet. Náš příspěvek na jeden autobus činil přibližně milion korun,”* řekl první náměstek primátora Ing.Jiří Bouška. Všech 21 nových autobusů je nízkoemisních. Jejich dodávka začala koncem roku 2017 a byla rozplánována postupně do pěti let, aby vozový park stárnul postupně. Právě tři nové autobusy dodané v roce 2021 tvoří poslední část celé investice. Současně s autobusy město vysoutěžilo i jejich servis na dobu 10 let. Nové autobusy jsou opatřeny standardním odbavovacím systémem s možností bezkontaktní úhrady jízdného platební kartou. **MICHAL MIŠKOVSKÝ**

POZVÁNKA NA VARHANNÍ KONCERT

Osvětová beseda Kosmonosy vás zve na 15. ročník Českého varhanního festivalu, který představuje v celostátním měřítku nejen varhany velké a slavné, ale i takové o nichž se sice dozvídáme z odborné literatury, ale jejichž zvukové kvality zůstávají koncertnímu publiku utajeny. Interprety jsou vždy vynikající profesionální varhaníci z Čech i ze zahraničí, kteří připravují jedinečné koncertní programy pro jednotlivé nástroje. Český varhanní festival usiluje o zlepšení postavení českých historických varhan, této nesmírně ohrožené evropské hodnoty, v očích široké veřejnosti. Historické varhany patří neodmyslitelně ke kulturnímu dědictví naší země, jsou jedinečným nositelem zvukového obrazu dávno minulých dob a zaslouží si mnohem více pozornosti, než se jim v dnešní době dostává. Na způsobu, jakým budou varhany celospolečensky vnímány, závisí i jejich budoucí osud. Tento projekt je podpořen Ministerstvem kultury České republiky. V letošním roce byly mezi jinými vybrány historické varhany v kostele Povýšení Sv. Kříže v Kosmonosích. Varhanní koncert se uskuteční ve čtvrtek 1. července 2021 v 18.00 hodin v kostele v Kosmonosích. Na varhany zahraje varhaník Aleš Nosek. Je připraven krásný hudební zážitek, umocněný nádhernou barokní výzdobou interieru kostela. Srdečně Vás zveme.

Milada Remešová,
předsedkyně Osvětové besedy Kosmonosy

Podpora Ekocentra Mladá Boleslav. Děkujeme všem dětem za zaslané fotografie a hlavně za darování dobrot pro zvířátka. Minizoo je již zpřístupněna veřejnosti a my jsme rádi, že jsme společně s Vámi mohli tuto Zoo podpořit. Vylosovaným výhercem, který od nás obdržel roční vstupenku se stal Vašík.

Za spolek Srdcem pro Kosmonosy
Tereza Fridrichová

JAK SE FOTÍ KOSMONOSY – S FOTOGRAFEM MIROSLAVEM POLACHEM

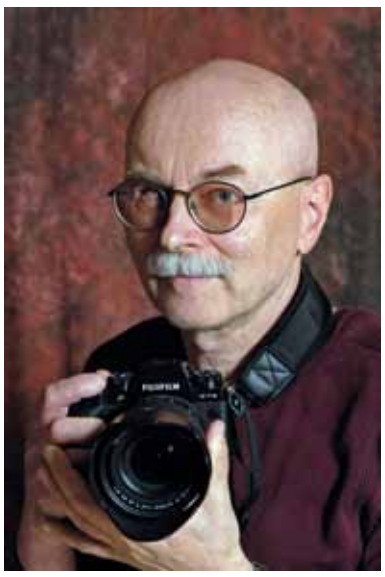

Můžete ho často v Kosmonosích potkat s fotoaparátem v ruce. Třeba v zámeckém parku nebo v Oboře. Fotograf MIROSLAV POLACH si město oblíbil, přestože bydlí na okraji Mladé Boleslavi. Na Kosmonosy má ale krásný výhled z okna svého bytu. Od základní školy fotil aparátem Smena. Vystudoval fotografickou školu v Praze, v roce 1990 nastoupil do fotooddělení automobilky Škoda a stal se z něj profesionál. Jako první se jeho snímky objevovaly v tehdejším závodním časopisu Ventil (dnešní Škoda Mobil).

Co vás vlastně přivedlo k fotografování?

„Doma nikdo nefotil. Táta ale tenkrát pořídil nějaký ten dětský foťák a mě to začalo zajímat. Ve škole jsme chodili do fotokroužku. Učili jsme se vyvolávat filmy. To bylo ještě dole v Akumě. Nad vrátnicí byla fotokomora. Pak jsem si ji zařídil doma v koupelně a věčně ji blokoval. Později jsem si ale fotokomoru vybudoval z nějakých desek na půdě. Elektřina tam sice byla, ale vodu jsem musel tahat. To mi ale vůbec nevadilo.“

Později se z vás stal profesionální fotograf. Podnikáte přes třicet let. V roce 1992 jste zakládal firmu AZ Foto MB, a funguje dodnes. Se vším, co se týká focení. Jaký vývoj vlastně fotografický proces od té doby zaznamenal?

„Určitě je to něco jiného. Ostatně jako v každé profesi. Začínal jsem ještě na černobílé fotografii. To jsem je i vyvolával. Když se otevřel první minilab, začal jsem se učit fotit barevně. Byl v tom rozdíl. Barevný film se chová jinak než ten černobílý. A to samé se stalo, když začalo digitální focení. Každé to médium má jinou specifikaci. Něco snese podexpozici něco přeexpozici atd.“

Řekněte bylo těžké se z klasického focení přeorientovat na to digitální?

„Nejsložitější to bylo finančně. Museli jsme kompletně vyměnit minilab. Bylo to postupné. Do dneška se ale pořád učím. Jsou různé programy, které musím zvládnout.“

Kde všude jste fotil? Existuje vůbec některá oblast lidské činnosti, kterou jste neměl možnost prostřednictvím fotoaparátu zdokumentovat?

„Nefotil jsem porod, jinak snad všechno. Teď se snažím věnovat makrofotografii. Před pár lety jsem si koupil makroobjektiv. Pronikám tak i do tajů této fotografie. Je to specifická disciplína. Vlastně taková moje radost.“

Kam jste se díky své práci dostal?

„Projezdil jsem celou Evropu křížem krážem. Měl jsem také sezónu, kdy jsem s motorsportem absolvoval mistrovství světa v rallye. Závody jsem fotil ve Finsku, Švédsku, Portugalsku, Španělsku, Itálii nebo Řecku.“

Rallye se jezdí ve velké rychlosti. Nebylo to nebezpečné? Nešlo vám tam třeba o život?

„První šok byl, když jsem se při mistrovství světa dostal do Finska. Když tam auta lítají doslova půl metru od vás, slyšíte burácení motoru, vnímáte horko jdoucí z těch závodních speciálů, tak to byl a je pořádný adrenalin. A jestli mi někdy šlo o život? Asi bych zmínil situaci z Monte Carla. Byla tam zatáčka a za ní takový malý mostík. Za ním jsem vykukoval a fotil. Most měl asi 30 metrů. Proto času stáhnout se moc nebylo. Byl jsem tam ještě s francouzským kolegou fotografem. Při průjezdu prvních dvou aut se mi situace moc nezdála. Cítil jsem, že auta jezdí fakt moc blízko. Asi tak dvacet centimetrů od hlavy. Tak jsem raději poodstoupil.“

Rallye je na focení hodně specifická?

„Všeobecně u sportu platí, že o něm musíte něco vědět. Kde je ten vrcholný okamžik, a ten se snažit zachytit. Pak se samozřejmě fotí i zákulisí. Je to samozřejmě hodně o zkušenostech.“

Měl jste možnost fotit také známé osobnosti?

„Bylo jich tolik, že bych na nějakou nerad zapomněl. Zmíním třeba naše prezidenty. Od Václava Havla přes Václava Klause k Miloši Zemanovi. A také třeba světového spisovatele Arthura Haileyho.“

Často vás vídáme také v Kosmonosích. Jaký máte vztah k městu?

„Bydlím v podstatě u Kosmonos. Mám je nejblíž, dívám se na ně z balkónu a je to krásný výhled. Kosmonosy samozřejmě také rád fotím. Chodím do zámecké zahrady a pořizoval jsem i letecké snímky. V Kosmonosích bývám hodně často.“

Vybavíte si i z dřívější doby něco právě z Kosmonos?

„Když jsem byl malý kluk, bydleli jsme na druhé straně Mladé Boleslavi. V létě jsme hodně často jezdívali na kosmonoské koupaliště. Nasedli jsme na linku číslo 1 a jeli až na konečnou. I když cesta trvala možná 45 minut, podnikali jsme ji rádi. Na tehdejší kosmonoské koupaliště mám moc hezké vzpomínky. Musím také zmínit, že jsme v Kosmonosích patnáct let měli zahrádku. Takže jsem vlastně Kosmonosák (smích)…“

Pracujete jako profesionální fotograf. Máte ale někdy chuť vyrazit si třeba jen tak do přírody a fotit si pro radost?

„Focení v přírodě je pro mě relaxem. Když jdu náhodou bez foťáku a vidím něco pěkného, je mi líto, že to nemůžu cvaknout. Takže většinou s tím fotoaparátem chodím. Třeba jen s malým, ale raději si ho beru s sebou.“

Máte nějaké oblíbené místo pro focení?

„Chodím tam, kam to mám nejblíž. Takže v první řadě Kosmonosy. A když jezdíme na chalupu do Bukovna, tak tam.“

Máte nějaké fotografické přání?

„Vždycky nějaké přání je. Teď třeba konkrétně se chci věnovat focení přírody – zvířat a ptáků. Je to hodně časově náročné. To si vlastně už zanedlouho můžu nachystat do důchodu (smích). Budu sedět celý den v lese, v nějakém maskování a fotit. Fakt bych si to chtěl hodně vyzkoušet. Zvířata mě vždycky zajímala, tak třeba se někdy poštěstí odjet na nějaký fotozájezd nebo fotosafari. To je to, co jsem ještě moc nevyzkoušel.“

A co nového u vás ve firmě?

„Ve spojení s digitální fotografií se to hodně propojilo s internetem. Na stránkách máme virtuální sběrnu a můžeme po počítači posílat fotky. Úplná novinka ale je, že se tam dají poslat fotky i z mobilu. Takže už nemusíte na fotky čekat. Jen si přijdete k nám na prodejnu a vyzvednete si je. Víc na webových stránkách www.azfotomb.cz.“

PAVEL PETR,
foto archív MIROSLAVA POLACHA

ANKETA O NEJLEPŠÍHO ČTENÁŘE

„Anketa o nejlepšího čtenáře je primárně akcí určenou pro děti. Letos bych ale kvůli výjimečnosti situace chtěla ocenit i dospěláky, kteří chodili pilně,“ začala svůj příspěvek o zajímavé akci Martina Melmuková z kosmonoské knihovny. Vysvětlila zároveň kritéria, která pro anketu platí. *„Není to jen o množství knih, které kdo přečte. Přiznávám, že nejsem moc velký příznivce statistik a spíš než na čísla dám na „emoce„. Vysvětlím. Když vezmeme děti – dva modeloví čtenáři – na počet vypůjčených knih jsou na tom oba stejně, ALE jeden chodí jen pro povinnou četbu do školy, protože MUSÍ (ve výsledku ji ani nečte), ten druhý si půjčuje knihy protože CHCE, čtení ho baví, je nadšený, nosí si tipy na to, co by si rád přečetl … a to je podle mě mnohem cennější. Proto při výběru oceněných přihlížím nejen k množství, ale i k nadšení, pravidelnosti. Některé dítě je*

pomalejší, ale snaží se, někdo má nějakou vadu, která mu ani neumožní přečíst víc jak jednu knihu za měsíc, a nemůže se tak měřit se zdravým čtenářem… ale právě u těchto dětí vidím ten největší smysl ocenění, ohromně je to motivuje… Jde tedy o čistě můj subjektivní výběr, ale snažím se, abych vybrala co nejlépe.“ To je také důvod, proč Martina Melmuková nechce zveřejňovat konkrétní číslo přečtených knížek oceněných. Hlavním cílem ocenění je motivace ke čtení. Ne k tomu, aby si někdo půjčoval haldu knih, kterou nebude číst. *„Musím říct, že tak úžasnou reakci od oceněných dospěláků jsem nečekala. Jejich nadšení a dojetí bylo úžasné. A to jedna oceněná je už seniorka a druhá žena v produktivním věku, co má doma dvě dospělé dcery. Bylo vidět, jak se jejich knižní dušička tetelila,“* dodala s potěšením Martina Melmuková. **(pp)**

POZVÁNKY OD KLUBU TURISTŮ

Připomínáme také pozvánky od Klubu turistů Kosmonosy. Už jste si o nich mohli přečíst v předchozím čísle. První pozvánka je na Den dětí. KTK ho pořádá v sobotu 26.června od 10:30 do 15 hodin na Černínském náměstí. V případě nepříznivého počasí ve vestibulu zámku. V plánu je vystoupení kouzelníka Jakuba Koutského nebo dětský pořad Hurá na prázdniny včetně dětské diskotéky, balónových zvířátek, soutěží a dalších. Na místě bude možné zakoupit občerstvení. Pro dospělé je vstup 20 korun, děti zdarma.

Turisté mají také v plánu autobusový zájezd na hrad Pecka a do ZOO Dvůr Králové. Cena je 260 korun bez vstupného. Jede se v sobotu 10.července. Zájemci o obě akce se mohou hlásit na telefonu 605 711 249 nebo na adrese Opolského 59, 293 06 Kosmonosy.

VIKTOR VELICH mladší

S KOSMONOSKÝMI STŘELCI TRÉNUJE FILIP NEPEJCHAL

Sportovní střelectví je v Kosmonosích spojeno hlavně s klubem Cosmanos. A také se střelnicí v Josefově Dole. Tam se pravidelně připravují nejen naděje toho sportovního odvětví, ale také zkušení borci. Mezi nimi velká česká naděje pro olympijské hry v Tokiu FILIP NEPEJCHAL. Rodák z Kolína se dokonce přestěhoval do Mladé Boleslavi.

Má vizitku juniorského mistra Evropy a ve stejné kategorii také stříbrnou medaili ze světového šampionátu. První Světový pohár ve vzduchové pušce vyhrál už v šestnácti letech. Trenér Jan Videcký měl pro něj už na hrách v Riu 2016 jen slova chvály. *„Je to talent, který tady dlouho nebyl.“* Teď pod jeho vedením trénuje právě v Josefově Dole. *„Jezdím sem právě kvůli trenérovi. Také proto, že to je jediná taková fungující střelnice v okolí,“* zmínil Filip Nepejchal. Možná je rád, že hry pod pěti kruhy byly kvůli covidu o rok odložené. Předchozí sezónu nadějného střelce totiž ukončil pád z kola. Teď už zase rozdává úsměvy. *„Nálada už je opravdu dobrá,“* přiznal. V Riu sbíral hlavně zkušenosti. Bylo mu teprve sedmnáct. *„Z olympiády v Brazílii před pěti lety si vybavím hlavně to, jak jsem to zkazil. Bylo to pro mě obrovské zklamání,“* okomentoval stručně předchozí start pod pěti kruhy. Teď už dozrál. Úspěch se od něj bude očekávat. Tlak si nepřipouští. *„Snažím se ten olympijský závod brát jako každý jiný.“* V čem je jeho výjimečnost? Trenér Jan Videcký ho dokonce nazval mimozemšťanem. *„Ano, řekl jsem to o něm. Na základě toho, co jsem s ním zažil. Střílel o zlato na juniorském světovém šampionátu a najednou v průběhu závodu úplně změnil taktiku. Měl sice založenou zbraň, koukal ale sousedovi na terč. Čekal až on vystřelí a podle toho střílel sám. Protože věděl, co má střelit. To prostě nikdo jiný neudělá. To může udělat opravdu jen mimozemšťan…“*

Příprava na vrchol sezóny nebyla vůbec jednoduchá. Kvůli covidovým opatřením se závody rušily. Jen těžko může Filip Nepejchal hodnotit aktuální formu. *„Hodnocení bych si nechal asi na jindy. Pořád se to střídá. Jednou si věřím, že budu dávat velká čísla a druhý den to zase nefunguje. Něco jsem tam dělal špatně, bylo to takové proměnlivé.“* Na co bude jeho um a forma stačit, ukáže až samotný olympijský závod. Ani trenér nechce prozradit, jestli může domů přivézt medaili. *„Ne, tohle se opravdu nedá říct. Olympiáda je tak specifický závod, že tohle prostě nejde vyslovit dopředu. O tomhle nejde ani uvažovat. Musí se tam jen s tím, že člověk je dobře připravený. Tréninky přímo na místě musí být nějak nastavené, aby se sžil s tou střelnicí. Aby si okoukal, jak svítí sluníčko, jak fouká. Pak se musí zaměřit na samotnou práci. Když bude pracovat dobře, tak ví, že to umí a dobře to dopadne. Ale nemůže tam jet s tím, že mu řeknu – hele, bez medaile se nevracej…,“* uvedl na adresu Filipa Nepejchala jeho trenér Jan Videcký.

PAVEL PETR,
fotil MARTIN VESELÝ

MEDAILOVÉ ŽNĚ KOSMONOSKÝCH BIATLONISTŮ

Červen se zapíše do historie Klubu biatlonu TREFA Kosmonosy. Jeho reprezentanti nejprve kralovali domácím závodům pořádaných na biatlonové střelnici na Borku a pak uspěli také při I. Českém poháru žactva ve Starém Městě pod Landštejnem.

František Jelínek patří k velkým nadějím českého biatlonu

Závodů na Borku se zúčastnilo na 160 dětí z žákovských kategorií a šedesátka závodníků z juniorských a dospělých kategorií. *„Jsme velmi rádi za pěknou zpětnou vazbu, závodníci i trenéři se k nám vracejí nejen kvůli zajímavé příležitosti na netradičně pojaté trati vyzkoušet svoji formu, ale také kvůli dobře zvládnuté organizaci a fajn atmosféře. To nás samozřejmě velmi těší a určitě motivuje pro práci na dalším ročníku nebo i dalších závodech,“* říká Michael Fiedler, předseda domácího oddílu Klubu biatlonu TREFA. Největší odměnou pro něj byly medailové úspěchy jeho svěřenců. Kosmonoský klub reprezentovalo 25 žáků a 12 malorážkařů. Vybojovali devět zlatých, jedenáct stříbrných a sedm bronzových medailí. *„A ještě něco bych dodal. Nebýt toho, že jsme žádali od závodníků, trenérů a rozhodčích antigenní testy, tak už to vypadalo, že se vrátily dobré časy, kdy se děti mohou hýbat a lidé potkávat. To je asi ta nejlepší zpráva ze všeho,“* upřesnil Michael Fiedler.

Tím ale výčet úspěchů zdaleka neskončil. Naopak kosmonosští sportovci přidali další cenné kovy z Českého poháru v letním biatlonu. Dvoudenní klání přineslo TREFĚ sedm zlatých, tři stříbrné a dvě bronzové medaile. Ale po pořádku. *„První den závodily ročníky 2009, 2010 a 2011. Hned od první kategorie to kosmonoským závodníkům vycházelo. Anna Maršounová a Antonín Jelínek vybojovali 1. místo, Tereza Pšenková a Tobiáš Veselý 2. místo. Odpoledne závodily ročníky 2008 a 2007, další zlatou vybojoval František Jelínek a čtvrtá skončila Šárka Fiedlerová. Druhý den patřil sprintům. Zlato opět vybojovali Anička Maršounová a Antonín Jelínek, další dva bronzy vybojovali Terezka Pšenková a Tobiáš Veselý. Odpoledne se opět zadařilo a díky Lindě Fronkové a Františku Jelínkovi z toho byli zase dvě zlaté. bronz vybojovala Eliška Pšenková a čtvrté místo David Marek a Jakub Neühauser. Za oba dny se vybojovalo dalších 9 umístění do desátého místa. Musím všem dětem poděkovat za bojovnost a za krásné výsledky. Po prvním závodním víkendu máme tři závodníky v čele Českého poháru, a to Aničku Maršounovou spolu s bratry Tondou a Frantou Jelínkovými. V týmech jsme také ve vedení s velkým náskokem,“* pochvaloval si Michael Fiedler. **(pp)**

Dětský tým a zároveň biatlonové naděje KB TREFA Kosmonosy

MAREK KORYCH S FLORBALOVÝM ZLATEM

V minulém čísle Zpravodaje jsme vám představili florbalovou naději z Kosmonos – MARKA KORYCHA. Dnes mu pár řádků věnujeme znovu A to i s velkou gratulací. Byl totiž součástí týmu Předvýběr. CZ Mladá Boleslav, který podruhé v historii získal mistrovský titul. V pražském superfinále porazil Vítkovice 6:3. Devatenáctiletý útočník dostal hlavně šanci v základní části nejvyšší soutěže. Teď rozhodující zápas o titul v hale pražské Sparty na Podvinném mlýně sledoval ze střídačky připravený naskočit do hry. *„Takové smíšené pocity z toho nejprve byly. Ve třetí třetině jsme si už ale věřili. Ty nám jdou. Máme je nejlepší v superlize. Vyšlo to! A kdyby se příští rok podařilo superfinále vrátit do O2 Arény, zase by to bylo o krok výš,“* přál by si Marek Korych. Jedno přání si však splnil už teď. Opět se mohlo hrát s přítomností diváků v hledišti. *„Chvilku jsem si musel zvykat. Rozkoukával jsem se, co se děje. Že se řve a neslyšíme každé ťuknutí balónku do čepele. Bylo ale moc příjemné po tak dlouhé době diváky vidět. Bylo to fajn,“* říkal se zlatou medailí na krku Marek Korych. V hledišti nejen jemu držel palce místostarosta Kosmonos Mgr. Petr Boubín. Fandil společně se synem. *„Byl to pro nás velký zážitek. Navíc umocněný skvělou atmosférou a také konečným výsledkem. Moc jsme to klukům přáli. Markovi a vůbec celému týmu Mladé Boleslavi patří velká gratulace. Odvedli skvělou práci a mě těší, že v kádru, teď už dvojnásobného šampióna, mají Kosmonosy zastoupení,“* dodal Mgr. Petr Boubín. **(pp)**

Kosmonosák Marek Korych má zlato z florbalové superligy

NABITÝ KALENDÁŘ STOLNÍCH TENISTŮ

V reakci na uvolnění protiepidemických opatření se rozběhla příprava kosmonoských stolních tenistů v místní sokolovně. I přesto, že letošní sezóna byla anulována, čeká hráče, zejména mládež, nabitý program. Tréninky probíhají pravidelně v pondělí, ve středu a v pátek, v závislosti na počasí až do konce června. Na konci června pak také odehrají žáci kontrolní turnaj v Sadské. V následujícím měsíci nastane letní přestávka. V průběhu srpna se opět rozběhne tréninkový proces, kdy někteří hráči absolvují herní soustředění a následně se opět vrátí do tréninkové procesu, aby byli připraveni na konec září, kdy odstartuje nová sezóna. Současně také oddíl stolních tenistů hledá nové členy z řad mládeže ve věku od 8 do 10 let. Bližší informace na čísle 724134217.

Martin Veselý

KOSMONOSKÝ ZPRAVODAJ – informační a vlastivědný měsíčník – periodický tisk územního samosprávného celku. Vydavatel: město Kosmonosy, adresa: Městský úřad Kosmonosy, Debřská 223, IČ: 00508870. Ev. č.: MK ČR E 14066.
Místo vydání: Kosmonosy. Číslo vydání: 6/2021. Vychází 18. 6. 2021. E-mail: sekretarka@oukosmonosy.cz. Uzávěrka materiálů pro červencové číslo: 20. června 2021.
Inzerci pro Kosmonoský zpravodaj je možné podat na adrese nebo telefonním čísle vydavatele – 777 278 879.